

למעשה

מאמר מרכזי הרב פנחס זרביב

הרב פנחס זרביב

למה לא נעשה נס להרין שמסר נפשו כאברהם והפיל עצמו לקידוש ה' לכבשן האש

וימות הרן על פני תרח אביו. בחיי אביו, ומדרש אגדה (ב"ר לח, ג.), יש אומרים שעל ידי אביו מת, שקבל תרח על אברם בנו לפני נמרוד, על שכתת את צלמו והשליכם לכבשן האש, והרן יושב ואומר בלבו, אם אברם נוצח, אני משל, ואם נמרוד נוצח, אני משל, וכשניצל אברם אמרו לו להרן משל מי אתה, אמר להם הרן משל אברם אני, השליכוהו לכבשן האש ונשרף, רש"י (בראשית יא, כח)

וביתר הרחבה מבואר במדרש (בר"ר לח ג) זימת הרן על פני תרח אביו (בראשית יא, כח), רבי היא בר בריה דרב אדא דיפן, תרח עובד צלמים היה, חד זמן נפיק לאתר, הושיב לאברהם מוכר תחתיו. הוה אתי בר אינש בעי דיובן, והוה אמר לה בר כמה שנין את, והוה אמר ליה בר חמשין או שתין, והוה אמר ליה וי ליה להוה גברא דהוה בר שתין ובעי למסגד לבר יומי, והוה מתביש והולך לו. חד זמן אתא חד אתתא טעינא בידה חדא פינג דסלת, אמרה ליה הא לך קרב קדמיהון, קם נסיב בוקלסא בידה, ותבריון לכלהון

פסיליא, ויהב בוקלסא בידא דרבה דהוה ביניהון. כיון דאתא אבוה אמר ליה מאן עביד להון כדון, אמר ליה מה נכפור מינך אתת חדא אתתא טעינא לה חדא פינג דסולת, ואמרת לי הא לך קריב קדמיהון, קריבת לקדמיהון הוה דין אמר אנא איכול קדמאי, ודין אמר אנא איכול קדמאי, קם הדין רבה דהוה ביניהון נסב בוקלסא ותבריון. אמר ליה מה אתה מפלה בי, וידעין אינון. אמר ליה ולא ישמעו אזניך מה שפיך אומר. נסביה ומסריה לנמרוד. אמר ליה נסגוד לנורא, אמר ליה אברהם ונסגוד למיאי דמטפין נורא. אמר ליה נמרוד נסגוד למיאי, אמר ליה אם כן נסגוד לעננא דטעין מיאי. אמר ליה נסגוד לעננא. אמר ליה אם כן נסגוד לרוחא דמבדר עננא. אמר ליה נסגוד לרוחא. אמר ליה ונסגוד לבר אינשא דסביל רוחא. אמר ליה מלין את משתעי, אני איני משתחוה אלא לאור, הרי אני משליכך בתוכו, ויבוא אלוה שאתה משתחוה לו ויצילך הימנו. הוה תמן הרן קאים פלוג, אמר מה נפשך אם נצח אברהם אנא אמר מן דאברהם אנא ואם נצח נמרוד אנא אמר דנמרוד אנא. כיון שירד אברהם לכבשן האש ונצל, אמרין ליה דמאן את, אמר להון מן אברהם אנא, נטלוהו והשליכוהו לאור ונחמרו בני מעין, ויצא ומת על פני תרח אביו, הדא הוא דכתיב: וימת הרן על פני תרח וגו'.

וצ"ב למה לא הצילו ה' הרי הוא מסר נפש בשביל ה'

המשך בעמוד הבא

הרב עובדיה דהן שליט"א

יו"ר המועצה הדתית אשדוד ורב בית הכנסת הניכי הישיבות – "בית יוסף" קרית פוניבו

למה זכה נח שנקרא המבול על שמו מי נח?

אלא מבואר בוהר (ח"א בהשמטות דף רנד ע"ב) אמר רבי יוחנן בא וראה מה בין צדיקים שהיו להם לישראל אחר נח ובין נח, נח לא הגין על דורו ולא התפלל עליהם כאברהם, דכיון דאמר קודשא בריך הוא לאברהם (בראשית י"ח) זעקת סדום ועמורה כי רבה מיד ויגש אברהם ויאמר וגו' והרבה תחנונים לפני הקדוש ברוך הוא עד ששאל שאם ימצא עשרה צדיקים שיקפר לכל המקום בעבורם, וחשב אברהם שהיו בעיר עם לוט ואשתו ובנותיו עשרה צדיקים ולפיכך לא התפלל.

אחר כך בא משה והתפלל והגין על דורו כיון שאמר הקדוש ברוך הוא (שמות ל"ב) סרו מהר מן הדרך. מיד עמד משה בתפלה ויחל משה וגו' עד שאחזתו הלחלה. רבנן אמרי, לא הניח משה לקודשא בריך הוא עד שנתן נפשו עליהם מן העולם הזה ומן העולם הבא דכתיב (שם) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת אמר רבי יוסי מהכא (תהלים ק"ו) ויאמר להשמידים לולא משה בחירו עמד בפרץ לפניו.

אמר רבי יהושע, מה ראה נח שלא ביקש רחמים על דורו. אמר בלבו אולי לא אמלט דכתיב (בראשית ז') כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה כלומר לפי הדור ולפיכך לא ביקש רחמים עליהם. אמר רבי אלעזר אפילו (הכי) הכיר הוה ליה למבעי רחמין על עלמא בגין דניחא ליה לקודשא בריך הוא, מאן דיימר טבא על בנוי. מנא לן מגדעון בר יואש דלא הוה זכאי ולא בר זכאי ומשום דאמר טיבותא על ישראל, אמר ליה קודשא בריך הוא, (שופטים ו') לך בכחך זה והושעת את ישראל מיד מדין. מהו בכחך זה טיבותא דאמרת על בני.

וכן מצינו בתנחומא (שופטים אות ד) ושפטו את העם משפט צדק, שיהיו מטין את העם לכף צדק. אמר רבי יהודה ברבי שלום, שיהיו מטין ומלמדין עליהם זכות לפני הקדוש ברוך הוא. ממי אתה למד. מגדעון בן יואש, שבימינו היו ישראל בצרה, והיה הקדוש ברוך הוא מבקש אדם שילמד עליהם זכות ולא היה מוצא, שהיה הדור דל במצות ובמעשים. כיון שנמצא זכות בגדעון, שלמד עליהם זכות, מיד נגלה עליו המלאך, שנאמר: ויבא אליו מלאך ה', ויאמר לו: לך בכחך זה (שופטים ו, יד), בכח זכות שלמדת על בני. הוי, ושפטו את העם משפט צדק, שיהיו מלמדין זכות על הדור.

ומבואר שהזכות שלו עצמה זה מה שלמד זכות על עמ"י ולפי"ז נבין את גודל התביעה על נח על שא לימד זכות על דורו

חדש ניתן לשמוע את שיעורי הרב פנחס זרביב שליט"א בקול הלשון 072274111

המשך מעמוד קודם

ה' מחפש אדם שתמיד יהיה עימו

אלא ה' מחפש מישהו שתמיד יהיה עימו לא רק כשרואה שה' עושה ניסים לאברהם ומצילו מכבשן האש, כי אז בזמן הסתר פנים הוא ייפול, ולכן הרן שלפני שראה שאברהם ניצל הוא לא האמין מה יהיה מחר שיתנסה עשרה ניסיונות כמו אברהם הוא מיד יחזור לרעה כי הוא לא מאמין באמת רק בזמן שרואה נס וכשלא יהיה נס או הסתר פנים הוא יחזור לסורו

וכן רואים בערב רב שבאו ועלו עם עם ישראל ממצרים כי עמ"י הצליחו ולכן מיד כשיכלו והיה בלבול וראו מיטתו של משה בשמים ובא שש ומשה לא הגיע הם חטאו כי הם עבדי ה' רק בזמן שרואים את השגחתו ולא בזמן של הסתר פנים, ועוד אין לנו שום מושג עד כמה גדול כוחו של היצר הרע והאדם יכול לראות נס גלוי כמו שעשה אליהו הנביא בהר הכרמל שבמשך כל היום ניסו נביאי הבעל להוריד גשמים ואין קול ואין עונה ואין קשב. ואילו אליהו הנביא מילא תעלה של בית סאתיים מים, וירדה אש מהשמים וליחכה את הכל, אמר הרב בצלאל זולטי זצ"ל שלמרות שזה נס גלוי שבפשטות אי אפשר להכחישו, ומימלא מוכח שה' הוא האלוקים, אליהו הנביא הוצרך להתפלל לנס, שיסיח את דעתם שלא יאמרו מעשה כשפים הוא זה, כי בלא"ה המושכל ראשון שהיו אומרים מעשה כשפים הוא זה, והנס שהסיח דעתם, ולא אמרו שווה בעוצמתו לנס שירדה אש מהשמים ושרפה את המים, ולא נענה אליהו רק בשעת המנחה.

לכאורה צריך ביאור, למה כל הטורח של הציבור שצריך הקב"ה להביא עליהם בצורת ג' שנים, ואליהו הנביא יזמן אותם להר הכרמל וכו' עד שיעקו "ה' הוא האלוהים"? מדוע אי אפשר להזמין את כולם להר הכרמל ותרד אש מהשמים ואז יזעקו "ה' הוא האלהים"? עונה על כך מרן המשגיח הגאון ר' יהודה לייב חסמן זצוק"ל:

אם עם ישראל סתם כך היה הולך להר הכרמל, אכן המעמד היה מרשים, אבל בסופו של דבר אף לא אחד היה חוזר בתשובה.

רק אחר שלוש שנים שהגוף סובל, הגוף נשבר, אז השכל מסכים למה שהפה אומר "ה' הוא האלהים". וגם לאחר כל זה צריך עדין לתפילה שענני ה' ענני ה' ענני שתרד אש מן השמים וענני שלא יאמרו מעשה כשפים הוא זה. וכן ראינו אצל אברהם אבינו שהושלך לכבשן האש וניצל, מיד הם אמרו שהרן אחיו עשה לו כשפים והצילו, ולמרות שאח"כ הרן נשרף והוכח שאי"ז מעשה כשפים כמבואר בתרגום יונתן, הינו מצפים שכולם יגידו ה' הוא האלוקים! ה' הוא האלוקים שעכשיו שהרן לא הציל את עצמו רואים שאי"ז מעשה כשפים. אלא רואים עד כמה גדול כוחו של היצר הרע כמו שכתב המס"י (סוף פ"ב) 'שאפילו אם יפקח האדם על עצמו, אין בכוחו להניצל אלמלי הקדוש ברוך הוא עוזרו, כי היצר הרע תקיף מאד, וכמאמר הכתוב (תהלים לו, לב-לג) צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, ה' לא יעזבנו וגו'. אך אם האדם מפקח על עצמו, אז הקדוש ברוך הוא עוזרו, וניצול מן היצר הרע, אבל אם אינו מפקח הוא על עצמו, ודאי שהקדוש ברוך הוא לא יפקח עליו. כי אם הוא אינו חס, מי יחוס עליו. והוא כעניין מה שאמרו רבותינו זיכרונם לברכה (ברכות לג, א) כל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו. והוא מה שאמרו (אבות א, יד) אם אין אני לי מי לי עכ"ל. וכן אמרו חז"ל (שבת לא) על הפסוק "זה דרכם כסל למו" (תהילים מ"ט), יודעים רשעים שדרכם למייתה אלא שחלב להם כסלם שמא תאמר שכחה היא מהן ת"ל ואחריהם בפיהם ירצו סלה. ואעפ"כ אינן חוזרים.

ולפי"ז מובן למה הערב רב חטאו שמעולם לא התכוונו לעבוד את ה' רק שהיה נוח להם אז הם באו וראינו שיש כח באדם לראות נס גלוי ולהתכחש לו ולכן לא השפיע עליהם כל הניסים, המצרים הגרועים לא שמו לב כלל לציווי ה' שמי שישאיר את סוסיו ימותו לו הסוסים כי אמרו זה מקרה מה שבדיוק קרו המכות, מעשה כשפים וכיו"ב, אבל לי זה לא יקרה אבל הירא את דבר ה' הסכים לשמוע ולהכניס אבל אי"ז יראת שמים אלא ביזנס שעכשיו שטוב לי לשמוע לה, אבל מיד לאחר שעמ"י נעצרו בעל צפון, ופרעה חשב שסגר עליהם המדבר, ואפשר לנצחם הם באו עם הסוסים להילחם עם ישראל, לכן אומר רשב"י הטוב שבמצרים הרוג כי עכשיו משתלם לו להיות טוב אבל ברגע שישתלם לו לעשות אחרת הוא יעשה אחרת. בדיוק כמו הנחש שגם נחש שנראה טוב ברגע של היסח הדעת הוא נושך.

הוספה. סנהדרין צג. אמר ר' תנחום בר חנילאי בשעה שיצאו חנניה מישאל ועזריה מכבשן האש באו כל אומות העולם וטפחו לשונאיהן של ישראל על פניהם אמרו להם יש לכם אלוה כזה ואתם משתחווים לצלם ומבואר שלמרות הכל אומות העולם לא חזרו בתשובה אלא באו בטענה לעמ"י כאילו אלינו זה לא מדבר רק לכם זה דרכם כסל למו

עוד תירוצים כתב העץ יוסף שאין עושה הקב"ה נס אלא למי שמוסר עצמו שלא על מנת שיעשו לו נס כדאיתא בחזית פסוק זאת קומתך

והמתנות כהונה כתב שמעצמו היה לו לידע שאין בע"ז ממש ולא היה צריך לחכות עד שיעשה נס לאברהם אבינו

מעשה לשבת עד כמה צריך לדאוג לשני

בפרשתינו ראינו שנה נתבע על שלא התפלל על דורו ורואים עד כמה צריך לדאוג לשני וכך מספרים כל הרב מפונביז' (ספר הרב מפונביז' ח"ב עמ' קסב) הבעיה הדחופה והחמורה ביותר היתה - היכן לקלוט את הילדים הניצולים? בפקודת אבא זכרונו לברכה, חיפשתי אז לקנות צריף עץ מוכן, שנוכל להעבירו ולהתאימו איכשהו כמעון ארעי לילדים. משבר הפרדסנות בארץ היה אז בעיצומו. התפוזים נרקבו על העצים באין כל אפשרות לייצא אותם בדרך הים לארצות אירופה הכבושות, ואצל פרדסן אחד בפ"ת שחיסל רכושו קניתי במחיר זול צריף עץ, ששימש בעבר לאיכסון ההדרים... העברנו את הצריף, שתלנו אותו למרגלות הגבעה בזכרון מאיר, הקימונו על ידו מטבח מבלוקים, והשגנו מיטות ברזל, שהורכבו והועמדו בחלק מותחם מתוך הצריף...

אלא שמצרך אחד חסר היה מכל וכל - כרים וכלי מיטה. בשום מחיר לא ניתן היה להשיגם, לרגלי מצב החירום, בשוק המקומי מתוצרת הארץ, ובגלל כך עגמה מאד נפשו של אבא איככה יקבל תחת חסותו את ילדי טיהרן העלובים, יתומים, באין לו להציע אפילו כר מראשותיהם? הילדים היו אמורים לבוא ביום ראשון, והנה כבר עומדים ביום הששי אתא שבת, ואין ברשותנו אפילו כר אחד...

חיך קודמין' מסור את הכר אשר למראשותיו בעד היתומים

הלך אבא זכור לטוב והודיע שידרוש למחרת בשבת אחה"צ דרשה מענייני דיומא בבית הכנסת הגדול של בני ברק. ויהי בשבת התאספו הרבה יהודים מליאי סקרנות על מה ידבר. איש מכל הנוכחים לא ידע את הנושא. פתח ודרש בסוגיא אחת מ...הלכות עבדים. איתא בגמרא הזכיר ש'כל הקונה עבד עברי קונה אדון לעצמו' (קדושין דף כ' ע"א) לפי שמחויב להשוותו אליו (שלא תהא אתה ישן על גבי מוכים והוא ישן על גבי התבן) ואמרו בירושלמי (הו"ד בתוס' קידושין שם) שבאין לו אלא כר אחד מחויב למסור אותו לעבדו, כי אם שוכב עליו בעצמו אינו מקיים כי טוב לו עמך, ואם אינו שוכב עליו וגם אינו מוסרו לעבד זו מדת סדום, נמצא שבעל כרחו צריך למסור את הכר לעבדו והיינו אדון לעצמו.

ולכאורה, המשיך ושאל, מהיכתי תיתי לחייב אותו אפילו באין לו רק כר אחד, הלא גמרא מפורשת היא (בבא מציעא ס"ב ע"א) דילפינן מוחי אחיך עמך - חיך קודמין! ואם כן, אפילו היה דינו של עבד עברי כאחך ממש, אינו מחויב?

חזר ויישב: מסתבר שההוראה למסור לעבד את הכר הבודד אכן עולה בקנה אחד עם הדין שחיך קודמין, דהיינו שירדה תורה לסוף דעתו של האדון, אשר אם הוא ישכב על הכר ועבדו על הקרקע, לא תערב עליו שנתו... מצפנו עתיד לייסרו על כך ולא יתן לו מנוח... לכן אמרה לאדון חיך קודמין ובכדי שתוכל להירדם וליישון במנוחה תן לעבדך את הכר ותזכו שניכם בשווה לשינה מתוקה...

פליאת האנשים שהקשיבו לדבריו הלכה והתגברה, לקראת מה חותר הוא בדרשה יוצאת דופן זו? אך הרב לא הניחם להתפלא זמן רב מדי. אחים יקרים! הוסיף וקרא בעוד יממה אחת יבואו אלינו ראשים יהודים (יידישע קעפעל"ך) צאן קדשים, ילדים יתומים, ואין על מה להשכיב אותם... אגב כך הרחיב את דיבורו על הראשים היהודים החמודים, שלא יסולאו בפז, ואין להעלות על הדעת שמישהו בעיר יהיה מסוגל לישון במנוחה, כשיודע שאין לילדים איפה להניח את הראשים שלהם בלילה... אי לזאת, מטעם חיך קודמין, מייעץ הוא לכולם שימסרו אף את הכר היחיד שלהם בעד היתומים, כי אז יוכלו לישון בשקט ובשלחה...

אולי מיותר להוסיף, שדבריו היוצאים מן הלב נכנסו ללבבות, ומיד עם צאת השבת נפתרה בעית הכרים וכלי המיטה באופן נהדר. אחד התורמים סיפר, שהזדרז בעצמו להביא מספר כרים מיד אחרי הבדלה, אך כשהגיע אל הצריף נתברר לו שאיינו הראשון...

והיה לך ולהם לאוכלה (בראשית ו, כא) וצ"ב שהרי כתוב ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואח"כ כתוב ואכלת ושבעת. ודרשו מכאן שקודם האדם צריך להאכיל את בהמתו ואח"כ הוא יאכל. וא"כ קשה למה כאן הקדים הכתוב את האדם לבהמה. (עדי זהב)

ואפשר לישב שקודם מתן תורה לא היה לאדם כח לוותר ולהקדים את הבהמה אליו. אבל לאחר מתן תורה האדם קיבל כוחות חדשים. ואז אפשר לדרוש ממנו שיקדים את הבהמה לעצמו.

והרב סרוצקין בספרו אוזנים לתורה כתב ליישב, עפ"י מאמר חז"ל דכל זמן שנח היה בתיבה לא נתן שינה לעיניו מחמת שהיה צריך להאכיל את החיות שעיימו בתיבה. וזה אוכל בשעה פלונית וזה באלמונית. עד שלא יכל לישון ולפי"ז נ"ל שבכל פעם שהיה נח אוכל את מאכלו זה היה לפני אחת החיות או הבהמות וא"כ תמיד הוי לך ולהם לאוכלה שאינו יכול לאחר אף פעם את מאכלו לאחר הבהמה עכ"ל. ודפח"ח.

פרשת נח \ איך זוכים לאיכות חיים ע"י מידות טובות

בבואנו לעסוק במאורעות של ימי בראשית בראש ובראשונה עלינו לזכור שמדובר בדברים רחבים ועמוקים הרבה מעבר לתפיסתנו, שהרי אין אנו מסוגלים להקיף בדעתנו הצרה, דורות שחיו במחיצתו של יציר כפיו של בורא עולם, כמו כן אין אנו יכולים לתאר את חכמתם המצטברת של אנשים שחיו כ-1000 שנים, ואם הקב"ה התפעל לפני המלאכים מחוכמתו של אדם הראשון מה נאמר אנו.

גם מבחינה גשמית מדובר בדורות שחיו באיכות חיים אמיתית, והייתה שונים בתכלית מחיינו, על רוב הטובה שהעניק להם הקב"ה מתאר המדרש (בר"ר לד-יא) אמר ר' יצחק, אחת לארבעים שנה היו זורעים, והיו מהלכים מסוף העולם ועד סופו בשעה קלה, ובהליכתם היו תולשים ארזי הלבנון (מרוב גבורתם), והאריות והנמרים היו בעיניהם כמו הכינה בבשר, ומוג האוויר היה יפה בכל השנה כמוג האוויר שבין פסח לעצרת. וכן (שם פר' לו סי' א) כשהייתה אחת מהן יולדת ביום, הייתה אומרת לבנה: צא והביא לי צור לחתוך טבורך, ומעשה באשה אחת מהן שילדה בלילה, אמרה לילד הנולד לך והדלק לי נר לחתוך טבורך, יצא ופגע בו שר השדים ששמו שמדון, התחילו להתגושש ולהתאבק זה עם זה, בינתיים קרא התרנגול, אמר לו השד לתינוק, לך והתהלל בפני אמך, שיש לך מזל שקרא התרנגול, שכיון שהגיע אור היום אין שלטון למזיקים, שאלמלא כן הייתי מכה אותך והורגך, אמר לו התינוק, לך אתה והשתבח בפני אמך שנשאת בחיים, שאלמלא הספיקה אמי לחתוך ממני את טבורי, הייתי מכה אותך והורגך.

בל נשכח שהקב"ה לאחר בריאת העולם הטביע את חותמו חותם האמת על מעשיו ומידי פעם כתוב "וירא אלוקים כי טוב", וביום השישי בסיום הבריאה נאמר (א-לא) "וירא אלוקים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד" ואפילו לאחר חטאו של אדם הראשון עדיין העולם היה משופע בתנאי חיים איכותיים, אין מחלות, אין מלחמות, ממש גן עדן עלי אדמות, וכאשר בני האדם ניצלו את ההטבות ואת ריבוי הכלים הרחניים והגשמיים לכפור בטובת הנותן, הקב"ה צמצם את מעיינות החכמה והשפע.

אנו רואים שחיי שלוה ונחת בעולם בו אנו חיים אינם תלויים רק בכלים גשמיים ובטכנולוגיה המנעימה ומקילה על החיים כמו מכונות מהירות, מכונות אוטומטיות, מיקרוגל, ממוססים, פלפונים וכדו', שהרי כמה עמל ויגיעה מושקעת בעולם כדי לשפר את איכות החיים ואין ספק שהנתונים בהם אנו חיים שונים בתכלית מהדורות הקודמים עד לבלי הכר, אבל השאלה האם הטכנולוגיה והקדמה שיפרה את איכות החיים? התשובה היא לא, ההיפך הוא הנכון, אנשים יותר ויותר לחוצים חסרי סבלנות, מקרי ההתאבדויות בעולם רק עולים... וכל כך למה? התשובה איכות חיים לא נמדדת בנתונים גשמיים, איכות חיים אמיתית נמדדת במידות טובות, כאשר יש מידות טובות וערכים נכונים, בכל מצב ולכל מקום האדם לוקח אתו את האושר השלווה והנחת, וכדברי חז"ל איזהו עשיר? לא מי שיש לו עושר גשמי, אלא מי שיש לו עושר בערכים כמו השמח בחלקו, ולא חשוב מה גודל חלקו.

מה הסיבה לרצח הראשון

ודוגמא לכך הוא הרקע לרצח הראשון בעולם, המדרש כותב על הפסוק (ב"ר כב-2) "ויאמר קין אל הבל אחיו", על מה היו מתדיינים? אמרו בוא ונחלוק את העולם אחד נטל את הקרקעות, ואחד נטל את המיטלטלין, זה אמר הקרקע שאתה עליה שייכת לי, וזה אמר הבגד שאתה לובש הוא שלי, חלון אותו, והוא עונה לו פרח באוויר, מתוך כך "ויקום קין על הבל אחיו ויהרגהו" פלא פלאים! חצי עולם לכל אחד ולא מספיק, והסיבה כאמור עם מידות רעות גם עם כל השפע אין מקום. סיפור זה חוזר על עצמו כאשר נח יוצא מהתיבה ורואה את כל העולם חרב, ורק הוא ובני ביתו ניצלו באותו היום הוא נוטע כרם, באותו היום גדלים ענבים, ובאותו היום עשה יין והשתכר, הקב"ה מציל אותו בתיבה, וכו' והוא משתכר...

דור המבול כפי שהוזכר טבלו בים של טובה כדברי הגמ' (סנהדרין סח:): "דור המבול לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקב"ה... והיא גרמה שאמרו לאל סור ממנו ודעת הפצ"ץ לא חפצנו... אמרו כלום צריכים אנו אלא לטיפת של גשמים יש לנו נהרות ומעיינות שאנו מסתפקים מהם, אמר להם הקב"ה בטובה שהשפיעתי להם הם מכעיסים אותי? בה אני דן אותם, שנאמר "והנני מביא את המבול מים על הארץ", "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" אמרו חז"ל שהיו גוזלים פחות משווה פרוטה, כלומר גזל מתוחכם שאי אפשר לטבוע אותו בבית דין, וזאת לאחר השפע הגדול שהושפע עליהם.

כך דור הפלגה ההצלחה הביאה אותם למצב שבאו להלחם עם מי שהציל את אביהם נח מהמבול. העולה מדברינו אלו שלא ריבוי הכלים החומריים הם אלו שמקנים להם הצלחה בעבודת ה', אלא הכל תלוי במידות והם מכוונים את הצורה בה משתמשים עם הכלים.

נמצאים אנו ימים מספר לאחר חג הסוכות חג בו נצטוונו לצאת מדיירת קבע ולשבת בדירת עראי, ושם לקיים את אחת המצוות שעליה אמר הגר"א שהיא מצווה קשה, "ושמחת בחגך והיית אך שמח" מה שמלמד שהשמחה האמיתית היא לא בהכרח קשורה לרכוש, וההיפך כדי לקיימה עלינו להתנהג מהגשמיות, ה' יזכנו אמן.

לצפייה והורדה בעלוני קודמים של "למעשה" (מכון למעשה) מתוך אתר "בינינו" - לחץ כאן
לצפייה והורדה בעלוני קודמים של "למעשה" (מכון למעשה) מתוך אתר תורת יוסף לחץ כאן
לצפייה והורדה בעלוני קודמים של "למעשה" (מכון למעשה) מתוך אתר של דרשו לחץ כאן